

PUOLUEEN YLIMÄÄRÄISEN EDUSTAJAKOKOUKSEN KOOLLEKUTSUMISESTA ⁸⁰

Keskuskomitean julkaiseman „Sotsial-Demokrat” lehden kummassakin numerossa on artikkeli ylimääräisen edustajakokouksen koollekutsumista vastaan; ne kuuluvat Plehanoville ja Martoville. Artikkelit on kirjoitettu niin kiihkeässä ja kiukkuisessa sävyssä, niin suurella katkeruudella, ärtymyksellä ja niin runsain henkilökohtaisin vihjauksin ja epäilyksin, että se palauttaa heti ennalleen pahimman emigranttikahnausten kauden ilmapiiriin. Julkaistessaan lehdessään nämä ja *vain* nämä artikkelit edustajakokouksesta puolueemme Keskuskomitea asettaa itsensä suorastaan sopimattomaan asemaan. Ajatelkaapa tosiaankin: demokraattisesti järjestetyn työväenpuolueen vastuuvelvollinen ministeristö menettää kokonaan malttinsa ja kaiken itsehillintänsä, kun herää kysymys agitaatiosta uuden edustajakokouksen puolesta! Sehän on suorastaan säädyttöntä, toverit. Te langetatte itse itsellenne kaikkein ankarimman tuomion nimenomaan sillä, että suututte ja kiukuttelette siitä, kun agitoidaan *teidän* valtuuksienne ja *teidän* taktiikkanne tarkistamisen johdosta. Ilkamoinnin kannalta joku edustajakokouksen kannattaja ei voisi toivoa mitään parempaa kuin Plehanovin ja Martovin artikkelien uudelleen julkaisemista ja laajaa levittämistä!

Herää kysymys, miksi Keskuskomitean nimessä esiintyvät edustajakokousta vastaan sellaiset henkilöt, jotka osavat puhua vain loukkaantuneella äänensävyllä ja melkein pä nyyhkyttäen? Siksi, että ne kaksi perustosiasiaa, jotka ovat aiheuttaneet kiertämättömän agitaation uuden edustajakokouksen puolesta, ovat selvääkin selvemmat ja yksinkertaiset. Toinen näistä tosiasioista koskee puolueen kokoonpanoa, toinen sen taktiikkaa.

Puolueemme kokoonpanoon kuului Yhdistävän edustajakokouksen aikana 13.000 bolshevikkia ja 18.000 menshevikkiiä. Keskuskomitea ja varsinkin Pää-äänenkannattajan toimitus edustavat 18.000 henkilön tahtoa. Nyt on puolueeseen tullut 14.000 lättiläistä, 26.000 puolalaista ja 33.000 bundilaista *. „Sotsial-Demokratin” 1. numeron pääkirjoituksessa on kaksi kertaa ja aivan kategorisesti todettu, että nyt puolueen molemmat ryhmät ovat likipitäen samansuuruiset. Tämä mielipide perustuu nähtävästi siihen, että puolalaiset ja lättiläiset on katsottu bolshevikkeihin ja Bund menshevikkeihin kuuluviksi. Olettakaamme, että Bundin laskeminen menshevikkeihin kuuluvaksi on oikein. Siinäkin tapauksessa on ilmeistä se huutavan epänormaali asiointila, että menshevistinen KK edustaa koko puoluetamme (KK:ssa on seitsemän menshevikkiiä, kolme bolshevikkia, yksi lättiläinen ja kaksi bundilaista; yhdellä puolalaisella katsotaan olevan Pää-äänenkannattajan jäsenen oikeudet; kaikkien poliittisten kysymysten käsittelyyn osallistuu vielä viisi ratkaisevan äänioikeuden omaavaa menshevikkiiä, Pää-äänenkannattajan toimittajaa).

Mitä tulee taktiikkaan, niin 5—6 kuukauden aikana edustajakokouksen jälkeen puolue on käynyt läpi vallankumouksemme kaksi suurta kautta: Duuman kauden ja „duumanhajotusministeristön” kauden. Keskuskomiteamme duumataktiikkana oli koko (kadettilaisen) Duuman tukeminen kokonaisuudessaan. Tuon taktiikan huippuna oli tunnus siitä, että on tuettava duuma- (s.o. kadetti-) ministeristön vaatimista ja nimittämistä. On tosiasia, ettei puolueen enemmistö tunnustanut tuota taktiikkaa ja tuota tunnusta. Koko duumakauden sosialidemokraattinen puolue *kävi taistelua oman* Keskuskomiteansa taktiikkaa vastaan. On tarpeetonta kommentoida tätä tosiasiaa ja puhua sen merkityksestä.

Edelleen, Duuman hajottamisen jälkeen KK esitti, että on järjestettävä erillisiä joukkovastalauseita. Yleisen taktiikan tunnuksiksi tuli: perustavan kokouksen koolle kutsuvana vallan elimenä esiintyvän Duuman puolesta. Ja taaskin on

* „Tovaristsh” lehdessä on lokakuun 11 päivänä julkaistu muka KK:n tiedonannon perusteella uudet numerot, jotka eivät kuitenkaan muuta perussuhteita. Näiden numeroiden mukaan puolueemme jäsenmäärä on nyt noin 150.000. Niistä on noin 33.000 bolshevikkia, 43.000 menshevikkiiä, 13.000 lättiläistä, 28.000 puolalaista ja Bund 33.000.

epäilemätön historiallinen tosiasia, että puolueen valta-enemmistö ei hyväksynyt enempää oman Keskuskomiteansa konkreettista tunnusta kuin sen yleistä taktiikkaakaan. Mutta ken lukee huolellisesti „Sotsial-Demokratin” 1. ja 2. numeron, hän ei voi olla huomaamatta, että niissä puolustellaan, todistellaan oikeaksi ja perustellaan tuota yleistä taktiikkaa (perustavan kokouksen koolle kutsuvana vipuna esiintyvän Duuman puolesta; kadetit ovat talonpoikaistoon verrattuna edistyksellistä kaupunkiporvaristoa j.n.e.).

Tämä osoittaa selvästi, että uuden duumakampanjan tul-
len puoluetta odottaa taistelu KK:n duumatunnuksia vas-
taan ja läheisten vallankumouksellisten esiintymisten tullen
voimien pirstoutuminen ja järjestyttömyys taistelussa
sen vuoksi, ettei KK edusta puolueen enemmistön tahtoa.
Näin ollen on uuden puoluekokouksen koolle kutsumisen
vähäinenkin viivyttäminen nyt niin puolueen demokraattisen
rakenteen koko hengen ja koko tarkoituksen suoranaista
loukkaamista kuin myös mitä vaarallisin häiritsevä tekijä
edessä olevassa proletariaatin duumakampanjassa ja yleis-
vallankumouksellisessa taistelussa.

P. S.* Tämän artikkelin kirjoittamisen jälkeen ilmesty-
neet „Sotsial-Demokratin” numerot 3—5 varmistavat vielä
enemmän kaiken sanotun. Menshevikeillä osoittautuu vaali-
liittokysymyksessä olevan täydellinen kahtiajako ja heidän
Keskuskomiteansa horjuu Martovin ja Tsherevaninin
välillä. Martov on julkisesti kumonnut Tsherevaninin kan-
nan. Plehanov on ruvennut kadettilehden avustajaksi
tukeakseen Tsherevaninia. „Sotsial-Demokratin” 4. numeron
pääkirjoitus osoittaa, että Keskuskomitealla on taaskin
aikomus esittää vastoin puolueen tahtoa omat tunnuksensa
Duuman tukemisesta kokonaisuudessaan ja duumaministe-
ristön nimittämisvaatimuksen kannattamisesta.

„Proletari” № 7,
marraskuun 10 pnä 1906

Julkaistaan „Proletari” lehden
tekstin mukaan

* — Postscriptum — jälkikirjoitus. Toim.